

Koşalım Vuslat Meyhanesine

— OMARIM · 03 Aralık 2012

Ansızın kaptırmıştım sana yorgun gönlümü
Şimdi hayâl peşinde koşuyorum durmadan
Ne diye reva gördün işkenceyi, zulüm'ü
Acaba var mı aşkı yüreğim kadar tadan

İstemiyorum inan sensiz fâni dünyayı
Hasreti solumakmış ıstırapın en zoru
Yokluğunda tükettim bilmem kaç yılı, ayı
Nasıl söndüreyim ki özümde yanan kuru

Fallar bile hayırdan asla haber vermiyor
Engelli yola girdik, farkına varsan artık
Kalbin bu zorluklara neden göğüs germiyor
Yaralarım çoğaldı, özenle sarsan artık

Nedameti dokutma hüsrânın tezgâhında
Daima arzularım dikenle dolu gülü
Ne anlamlar gizlidir ruhumun eyvâhında
Acılı ahvalimle andırırım bülbülü

Gözlerimin önünden gitmez elâ gözlerin
Neler neler verilir tebessüm edişine
Kulağıma mihmandır bal misâli sözlerin
Sebep bulamadım hiç vakitsiz gidişine

Âdeta haram kıldın bana tatlı uykuyu
Hicrân ahtapot gibi, kuşattı her yanıma
Yenemedim bir türlü içimdeki korkuyu
Sustur dert sirenimi, çaldır neş'e çanıma

Havada kaldı işte nasırlaşmış ellerim
N'olur beni de çağır mutluluk hanesine
Ayrılıktan dem vurur sevda yüklü tellerim
Bir an önce koşalım vuslat meyhanesine

(Çapraz uyak)

Ömer AYDOĞAN
ORDU 01/05/2011